

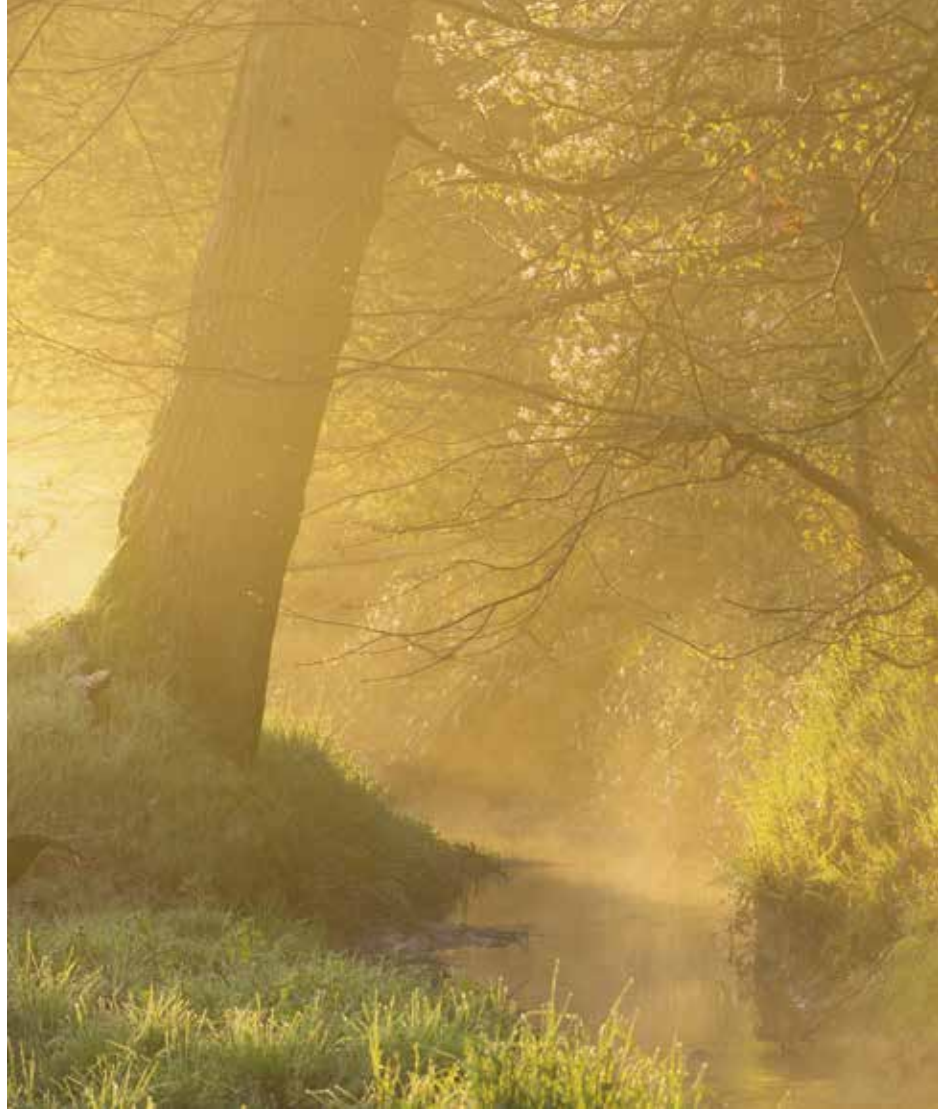
met
HANDIGE
wand
kaart

naar
BUITEN

Waverwoud



Sinds een paar jaar broedt hier de havik. Foto: Vilda/Yves Adams



De Hondsbossen, foto Wim Dirckx

Winterwandeling in het wonderlijke Waverwoud

In de vroege middeleeuwen strekte het Waverwoud zich uit tussen de Nete en de Dijle. Toen was de omgeving van Sint-Katelijne-Waver en Putte een woest gebied met ontoegankelijke moerassen en dichte bossen. Vandaag is dat woud opgedeeld in verschillende bossen, waar je via verbindingstukken urenlang kan wandelen. Van het Vossenbergbos naar de Gasthuisbossen en de Hondsbossen en nog verder naar de Brede Zeyp. **Tekst: Natalie Sterckx**

Paddenstoelenwandeling

De bunker aan de Berlaarbaan in Sint-Katelijne-Waver is het startpunt van mijn wandeling door de Gasthuisbossen en de Hondsbossen. Daar wachten conservator Jimmy Luyckx (40) en

vrijwilliger Marc Nauwelaerts (66) mij op. In de Gasthuisbossen zie ik naast paddenstoelen zoals de grote stinkzwam, vliegenzwam en parelstuifzwam (met dank aan de digitale paddenstoelenpluk) ook enkele opvallende houten exempla-

ren staan. “Die hebben de vrijwilligers gemaakt en zijn onderdeel van de paddenstoelenwandeling. Dat is een lus op kindermaat van ongeveer 2 km. Kinderen kunnen gewoon de paddenstoelen volgen. Onderweg voeren ze



Boven: De Gasthuisbossen, foto Wim Dirckx
Onder: Onze gidsen Marc en Jimmy, foto: Natalie Sterckx

opdrachten uit en leren wat bij over het bos en zijn bewoners”, vertelt Jimmy. Terwijl we langs de rand van het gebied wandelen, zie ik links een ruiterspad dat parallel loopt met het wandelpad. “Dat ligt er nu enkele jaren en is tot stand gekomen door een goede samenwerking met de gemeente en de paarden-eigenaars”, weet Jimmy. “Wandelaars en paarden lopen zo gescheiden en dat voorkomt conflicten. Bovendien was er bij alle partijen een grote bereidheid om verbindingen tussen de gebieden aan te leggen en dat kwam ons allemaal ten goede.”

Verschillende biotopen en uitzichten

Marc vult aan met een kleine geschiedenis over de Gasthuisbossen: “Dit was vroeger een productiebos van het OCMW

Mechelen. Bomen van één bepaalde soort die in strakke rijtjes aangeplant werden om dan later gebruikt te worden voor de houtopbrengst. 10 jaar geleden heeft het OCMW het aan Natuurpunt gegeven om te beheren. Wij proberen dit bos weer wat natuurlijker te maken met meer verschillende soorten en dat komt de biodiversiteit ten goede.”

“We zien hier tegenwoordig weer meer soorten opduiken”, vertelt Jimmy enthousiast. “Zo hebben we sinds een paar jaar een haviksnest, vorig jaar ook een ransuil en soms bosuilen en we merken ook dat het wild zoals hazen, fazanten en reeën meer op hun gemak zijn omdat ze zich veiliger voelen.”

Een houten bareel kondigt het einde van de Gasthuisbossen aan. We steken een smalle straat over en komen zo op het verbindingspad naar de Hondsbossen.

We lopen er tussen weides met aan de ene kant damhertjes en aan de andere kant paarden. En ernaast ook weer een ruiterspad. 300 meter verder staan we aan de ingang van de Hondsbossen.

Hondsbossen

“De Hondsbossen hebben een heel ander uitzicht dan de Gasthuisbossen”, weet Jimmy. “Die zijn van nature heel moerasig. Vroeger kon je er zelfs met laarzen op veel momenten niet in. Ondertussen liggen de wandelpaden droog en kan je er het hele jaar door terecht. Maar toch is dit nog een belangrijke waterbuffer bij overstromingen.”

De naam doet misschien anders vermoeden, maar ook hier geldt de regel: honden aan de leiband. “Dat geldt in al onze natuurgebieden. Dat is niet alleen voor de veiligheid van het wild, maar ook

voor de honden zelf want die durven elkaar wel eens aanvallen. En ook sommige mensen, vaak kinderen, hebben er schrik van”, vertelt Marc beslist. We passeren een koppel met hun hond netjes aan de leiband en Jimmy en Marc knikken vriendelijk naar een paardenmenner die ons passeert. “Die komen hier wel vaker rondjes rijden op de piste”, weet Jimmy.

Ezels

Wij draaien linksaf en komen zo langs de Scheerse wei, een stukje omheind grasland met enkele bijzondere soorten zoals heidekartelblad en tormentil. Van maart tot november staan hier de hupjes van Natuurpunt te grazen: 4 ezels. Zij helpen bij het beheer van de weide door selectief te grazen. In de winter staan ze beschut in hun stal wat verderop. Daar worden ze al 14 jaar dagelijks verzorgd door vrijwilliger Wilfried: “Het zijn echt lieve dieren die geen mens kwaad doen. Ondertussen hebben ze allemaal al een zekere leeftijd, maar gras en hooi eten doen ze nog als de beste.”

Het pad loopt verder langs het speelbos van de lokale Scouts en wat verder vallen mij de bijzondere kronkelige boomstammen op. Het lijkt wel een stukje sprookjeswoud. “Dat is het Duvelkesbos”, weet Marc. “Dat was lange tijd in privébezit maar nu is het opgenomen in de Hondsbossen.”

Granybos

Ons rondje Hondsbossen zit erop en brengt ons langs de verbinding weer terug naar de Gasthuisbossen. “We zijn hier klein begonnen maar gaandeweg zijn er altijd maar stukjes bijgekomen”, verduidelijkt Jimmy. “Het Granybos, genoemd naar de koeken en de sponsor, is zo’n uitbreiding om het bos groter te maken. Dat was de eerste plantactie die we hier deden. Op één dag gingen er, met de hulp van heel wat mensen, 20.000 bomen de grond in. Nu, 9 jaar later, kan je al spreken van een bos waar je niet meer kan overkijken en waar de reeën hun wildpaadjes gemaakt hebben.”

“Ik ben toen komen planten met mijn kleinkinderen die nog in de kinderwagen lagen”, vult Marc enthousiast aan. “Nu zijn ze ondertussen groot genoeg om mee op avontuur te komen in het bos.”

Na het Granybos kan je via een bewegwijzerde verbinding verder trekken naar de Brede Zeyp. Maar wij gaan verder naar het laatst aangeplante deel.

“Hier hebben we 2 jaar geleden 7000 boompjes geplant, maar helaas is een heel groot deel op een paar weken tijd opgegeten door de reeën en hazen”, vertelt Jimmy teleurgesteld. “Wat er daarna nog overbleef heeft dan heel erg afgezien van de droogte. Vorig jaar hebben we dan opnieuw 3600 bomen aangeplant en ze beter beschermd tegen wildvraat. En die doen het ondertussen wel goed.”

“Een bos planten is als een cadeautje dat je geeft aan de toekomstige generaties en ik hoop dat ze er nog lang van kunnen genieten”, sluit Marc af.

Tijd voor meer bos

Geef toe, je kan nooit lang genoeg rond dwalen in een bos. Bovendien is er in de omgeving nog heel wat andere natuur te ontdekken waaronder een overstromingsgebied. Afwisseling troef. Ben je klaar met wandelen? Spring dan op je fiets voor een ‘Tocht langs 7 waterlopen’.



B&B Hof van Loverrijk

In het Hof van Loverrijk word je absoluut verwend na een dagje wandelen in de koude winterlucht. Je kan er gebruik maken van een Finse barrelsauna met aangelegde vijver. Voor de kinderen is er een kinderboerderij met oude kippenrassen en ouessant schaapjes. De hoeve is gelegen in een landelijke omgeving net buiten Lier.

Meer info en reservatie

Leen en Dirk Wollaert-Raekelboom, Galgeveld 59, 2500 Lier, 03-454 33 94, 0472-88 82 89
info@hofvanloverrijk.net, www.hofvanloverrijk.be

WIN!

Win een overnachting voor 2 personen inclusief ontbijt in het Hof van Loverrijk. Geef antwoord op de vraag ‘Welke dieren helpen in het Waverwoud met het beheer?’ en wie weet verblijf jij binnenkort in Lier.

www.natuurpunt.be/win

Niet gewonnen?
Leden van Natuurpunt krijgen tot eind 2021 10% korting op vertoon van een geldige lidkaart.